

**Zalán Tibor**

# **FRONT**

**HANGOK:**

TANÁR

LÁNY

IGAZGATÓ

FELESÉG

APA

FERI

KAPOSI

IRÉNKE

TANÁRNŐ

NŐI HANG

HANGOK A TELEFONBAN

DIÁKOK

IGAZGATÓ Van kérdése valakinek az elhangzottakkal kapcsolatban?  
 TANÁR Igen, nekem van.  
 IGAZGATÓ Maga fogja be a pofáját!  
 TANÁR Tessék? Megismételné?  
 IGAZGATÓ Nem ismételtem meg. Jól hallotta. A tantestületi értekezlet bezárom.

**FRONT**  
**Zalán Tibor hangjátéka**

LÁNY *És te nem rúgtad tőkön azt a szemétládát?*  
 TANÁR *Nem.*  
 LÁNY *Miattam?*  
 TANÁR *Szeretném hinni. Biztosan miattad nem. Miattad... sem...*  
 LÁNY *És?*  
 TANÁR *És semmi. A többiek úgy tettek, mintha nem hallották volna. Mintha nem hallottak volna semmit. Néztek maguk elé az asztalra. Játsoztak a tollaikkal. Pakolásoztak és zavarban voltak.*  
 LÁNY *Micsoda gyáva szaralokok.*  
 TANÁR *Nem. Csak tanárok.*  
 LÁNY *Csak tanárok... a kettő ezek szerint nem ugyanaz?*  
 TANÁR *Nem. Tanárnak lenni semmi. Tanárnak lenni: senki se vagy.*  
 LÁNY *Te is tanár vagy.*  
 TANÁR *Most nem. Most a szeretőd vagyok. Egyébként szintén senki.*  
 LÁNY *A legcsodálatosabb szerető vagy. A legcsodálatosabb a világon.*  
 TANÁR *Szép a bűn, mi? Szép, te kis dög.*  
 LÁNY *Hadd fogjalak meg! Szeretlek a kezembe fogni... ugye, ez nem perverzió?*  
 TANÁR *Ki mondta ezt?*  
 LÁNY *Senki sem mondta. Én kérdezem. Szeretem a kezemben fogni, mert meleg és nagy és lüktet...*  
 TANÁR *Nem perverzió. Ami jó, az sohasem perverz.*  
 LÁNY *Hagyd a mellemen a kezedet! Megéri? Simogass, megéri?*  
 TANÁR *Micsoda éri meg, te nagyon szép?*  
 LÁNY *Hogy meghurcolnak miattam. Téged. Az erkölcstelen tanárt, aki a diákjának az ágyában fekszik. Aki bassza a tanítványát.*

TANÁR *Megéri. De ne használj ilyen szavakat! Máskor ne használj! Nem illenek egy... egy lányhoz...*

LÁNY *Nem baj, hogy én buta vagyok hozzád?*

TANÁR *Szerelmes vagyok beléd. Érzed?*

LÁNY *(halkan felsikolt) Jaj! Most már jó... csak lassan, tanár, ne kapkodj, most csak mi vagyunk itt, most csak te vagy bennem, most csak nagyon gyönyörű, most csak gyere, gyere, gyere, bennem...*

TANÁR *Te édes.... te édes kenyér...*

  

IGAZGATÓ *(kopogtatás) Tessék. Óhajt valamit? Kolléga...*

TANÁR *Igen. Magyarázatot szeretnék kérni.*

IGAZGATÓ *Nincs abban a helyzetben.*

TANÁR *Akkor főleg. Magyarázatot követelek! Leülhetek?*

IGAZGATÓ *Ne üljön le! Mindjárt becsöngetnek, és magának órára kell mennie.*

TANÁR *Most nem lesz órám. Ha megengedi, mégis leülnék.*

IGAZGATÓ *Tessék. Üljön le! Még mindig nem tudom viszont, hogy mit óhajt.*

TANÁR *Elmondom. Ön a legutóbbi tantestületi értekezleten azt mondta, hogy fogjam be a pofámat. Emlékszik az igazgató úr?*

IGAZGATÓ *Természetesen.*

TANÁR *Bocsánatot fog kérni tőlem, a tantestület előtt.*

IGAZGATÓ *Magától? Nevetséges.*

TANÁR *Tőlem. Akkor is, ha nevetségesnek tartja.*

IGAZGATÓ *És ha nem?*

TANÁR *Akkor kénytelen leszek felpofozni a testület előtt, amikor belép a tanári szobába.*

IGAZGATÓ *Fölösleges hősiködni. Úgysem meri megtenni.*

TANÁR *Meg fogom tenni.*

IGAZGATÓ *És kinek akarja megmutatni, a hétszentségit? Kinek? És mit akar megmutatni? Maga. Pont maga! Ha lenne egy csöpp erkölcsi érzéke, már önként eltakarodott volna ebből az iskolából.*

TANÁR *Nem tudok róla, hogy kifogások merültek fel a munkámmal kapcsolatban.*

IGAZGATÓ *Nem a munkájával van baj. Mit mondjak, maga kimondottan jó tanár. Az erkölcsével van bajom. Nem szeretem őket. Utálom...*

TANÁR *Itt, az iskolában...*

IGAZGATÓ *Ne adja a hülyét! Mindenki tudja, hogy kikezdett azzal a lánnyal, a negyedik a-ból.*

TANÁR *Ez legfeljebb a feleségemre tartozik. Gondolom. Meg rám.*

IGAZGATÓ Meg a gyerekeire.

TANÁR Nem hiszem, hogy rájuk is tartoznék. Ezt engedje meg, hogy én döntsem el.

IGAZGATÓ Szóval, rendjén levőnek gondolja, hogy egy tanítványát kefélteti, családos ember létére, hogy a pedagógus-etikáról már ne is beszéljünk...

TANÁR Szeretném, ha megválogatná a kifejezéseit!

IGAZGATÓ Én pedig azt szeretném, ha megválogatná a szeretőit! Lássa, mindketten hiába szeretnék a másiktól valamit. Egyébként, a lánnyal sem tesz jót, ha fenntartja vele ezt a viszonyt. Már így is ujjal mutogatnak rá: a kis ringyó. Így hívják a háta mögött. Kis ringyó, ha nem tudná.

TANÁR Nem érdekel. Szeret engem.

IGAZGATÓ Hülyeség. Minden diák szereti a tanárát.

TANÁR Szerelmes belém. Nem hallotta?

IGAZGATÓ Miért találja ezt különösnek? Kibe legyenek szerelmesek a gimnazista lányok, ha nem magába? Belém talán, vénemberbe? Maga fiatal, vonzó, energikus, okos is. Ezt nem bóknak szántam, természetesen nem annak. Naná, hogy magáról álmodoznak. De ez kényszerhelyzet a számunkra barátocskám, ezzel magának nem szabad visszaélnie.

TANÁR Értse már meg, ember, én is szeretem ezt a lányt.

IGAZGATÓ Én még ezt is megérteném. Ha lenne önuralma, kérem. Szeresse, Isten áldja magukat, de ne vigye ágyba! Ne mondja el neki, hogy szereti. Mit akar? Egyáltalán, tudja maga, hogy mit akar?

TANÁR Boldog akarok lenni.

IGAZGATÓ Közhely. Ráadásul nem is igaz. Magának szép családja van...

TANÁR Tudok róla.

IGAZGATÓ ... gyönyörű felesége.

TANÁR Mondják. Na és?

IGAZGATÓ Annyi nő van Pesten, ifjú barátom. Nem kell ma már kurvák után koslatnia az embernek, ha egy kis vércserét akar. Miért épp egy tanítványát... és miért a mi iskolánkból...

TANÁR Attól tartok, tökéletesen félreértjük egymást. Ne beszéljünk erről többet. Ismét felteszem a kérdést: hajlandó nyilvánosan bocsánatot kérni?

IGAZGATÓ Csak nem képzelem... egy feltétellel persze... ha hajlandó szakítani a lánnyal.

TANÁR Hát jó. Akkor elvárom a tanáriban. Hozzon magával orvost is. Szüksége lehet rá.

LÁNY *És nem pofoztad meg mégsem...*

TANÁR *Nem.*

LÁNY *Mert te is egy gyáva szarjankó vagy, semmi több. Azért.*

TANÁR *Nem. Az arcát néztem. Félt. Egy rettegő, elpuhult öreg arcba néztem bele. Közelről. Tudta, hogy komolyan beszélek, várta, hogy ütni kezdjem. Nem érted? Volt bátorsága ahhoz, hogy bejöjjön a tanáriba. De ott már félt, érted, nagyon félt, nagyon, nagyon félt... félt tőlem...*

LÁNY *Nem kell ez a hiszti. Engem leringyózott. Vagy nem?*

TANÁR *Én elégtételt kaptam a félelmével.*

LÁNY *És én? És én mit kaptam? Én lehetek a világ kurvája, ugye? A lényeg, hogy te megkapd az elégtételedet...*

TANÁR *Én mégiscsak tanár vagyok.*

LÁNY *Aha. Kezdelek megérteni.*

TANÁR *Dehogyan értesz. Vedd le a blúzodat! Hallod? Akarom...*

LÁNY *Jó. És azután?*

TANÁR *Mit azután, az ördögbe is! Ölelkezni akarok veled.*

LÁNY *Jó. És azután?*

TANÁR *Azután? Azután nem tudom. Valami csak lesz azután is. Haza kell mennem. Azután...*

LÁNY *Rögtön? Rögtön utána? Ahogy kijössz belőlem, rögtön utána? És majd az utcán gombolod be a sliccedet, nem?*

TANÁR *Gyönyörű vagy.*

LÁNY *Gyámoltalan vagyok. Kis szerencsétlen. Szeretek hozzád bújni. Bár tudom, hogy csak kicsi, pici darabot kapok belőled. Azt sem örökre. De legalább megkapom. Közhely. Hülyeség. Ezt is tőled tanultam meg, hogy mi a közhely, és mi a hülyeség... Darabkát és nem örökbe...*

TANÁR *Mit jelent az, hogy örökre... örökbe... Mit az, hogy közhely?*

LÁNY *Kezdjük már, jó? Amíg bennem vagy, legalább tudom, hogy vagyunk. Addig nem mozdulhatsz elfelé, nem távolodhatsz, nem szökhetsz...*

TANÁR *A melled...*

LÁNY *Igen.*

TANÁR *Végy magadhoz!*

LÁNY *Ezt úgy mondtad, mint egy pap. De ne beszélj! Nem tudok válaszolni, ha a számban vagy.*

TANÁR *Én érteni fogom a hallgatásodat is.*

LÁNY *Meddig maradhatunk?*

TANÁR *Meddig? A barátom egy órán belül hazajön. Már annyi időnk sincs. Már annyi se...*

LÁNY *Utazzunk el, együtt, valahová, együtt! Csak pár napra... együtt. Valahová... veled akarok aludni... ébredni...*

TANÁR *Hallgass! Már forró a szád...*

FELESÉG Nem eszel?

TANÁR Nem. Most nem.

FELESÉG Elköszöntél a sráctól?

TANÁR El.

FELESÉG Elmész?

TANÁR Nem.

FELESÉG Megágyazok... holnap korán kell bemennem... elvinnéd a...

TANÁR El.

FELESÉG Velem van valami bajod?

TANÁR Nem.

*(telefoncsörgés)*

FELESÉG Halló.... igen... adom, hölgyem... a szeretőd...

TANÁR Halló?

LÁNY Csak a hangodat.... *(kattanás)*

FELESÉG Kértem már, hogy ne hívjon itt... kértelek.

TANÁR Kértél.

FELESÉG Ma is voltál nála, mi? Érzem rajtad. A szagodon. A mozdulataidon....

TANÁR Voltam nála. Baj?

FELESÉG Mit vársz, mit mondjak? Baj, igenis baj. Nekem baj. És baj a gyerekeinknek is.

TANÁR Sajnálom.

FELESÉG Sajnálod? Mit jelent az, hogy sajnálod? És ha sajnálod, akkor meg mi van?

TANÁR Akkor semmi sincs.

FELESÉG Költözz el!

TANÁR Nem tudok. Nem akarok itt hagyni... benneteket...

FELESÉG A gyerekek miatt?

TANÁR Miattuk.

FELESÉG Én már nem számítok, ugye?

TANÁR                      Nem erről van szó. Ő szeret. Szerelmes belém. Te megszoktál. Itt élsz mellettem.

FELESÉG                  És ő tizennyolc éves.

TANÁR                      Igen. Tizennyolc. Még annyi sincs. Csak elmúlt tizenhét...

FELESÉG                  Az egész környék rólatok beszél.

TANÁR                      Nem érdekel. Hadd beszéljenek. Az a dolguk.

FELESÉG                  Engem se érdekelne... de engem hülyének néznek... meg szánakoznak rajtam. Mutogatnak a hátam mögött... kinevetnek...

TANÁR                      Sokat képzelődsz.

FELESÉG                  Nem. Csak sokat szégyenkezem. Miattad. Te egyáltalán nem érzed? Nem érzel, hogy megalázol minket? Hogy lejáratod magadat? Hogy tönkreteszed őt is...

TANÁR                      Érzem, persze, hogy érzem. És szenvedek, mint egy kutya. De ez nem fontos. A gyerekek ne érezzenek meg semmit, az a lényeg... a gyerekek... ez a lényeg...

FELESÉG                  És én?

TANÁR                      Mi majd csak megoldjuk valahogy.

FELESÉG                  Valahogy. Mégis, hogy képzeled?

TANÁR                      Nem tudom. Majd megoldja helyettünk az idő.

FELESÉG                  Nevetséges vagy. Majd az idő... És én mit csináljak addig? Keressek magamnak szeretőt?

TANÁR                      Azt ne... semmiképpen...

FELESÉG                  Milyen jogon kéred ezt tőlem? Milyen jogon?

TANÁR                      Nem szeretném.

FELESÉG                  Értem. Nem értem. Neked már nem kellek...

TANÁR                      De kellesz.

FELESÉG                  Hiszen már nem kívánsz engem...

TANÁR                      Kívánlak....

FELESÉG                  Pedig egy ujjal sem fogsz ezentúl hozzám nyúlni. Megértetted? Egy ujjal sem... ha beledöglök, akkor se. Megértetted?

TANÁR                      Meg, mindent, túlságosan is értem...

**(emlék)**

*(Tanári szoba, szünet, visszafogott zsibongás)*

KOLLÉGA                  Takács tanár urat kéretik.

TANÁR                      Azonnal. Kis türelem, csak befejezem...

KOLLÉGA	Azonnal jön. Kis türelem...
TANÁR	Ki keres?
LÁNY	Én keresem a tanár urat.
TANÁR	Mit óhajt? Mondja hamar, nagyon sok dolgom van éppen!
LÁNY	Ezt magának hoztam. Boldog születésnapot.
TANÁR	Tessék? Honnan tudja maga ezt...
LÁNY	Én mindent tudok. Elfogadja?
TANÁR	Mi ez?
LÁNY	Tulajdonképpen semmi. Semmi különös. Én készítettem. Csak egy lapocska... ezüst csillagot hímeztem a sarkába... és írtam rá pár sort... emlékebe... magának...
TANÁR	Zavarba hoz, kisasszony.
LÁNY	Adhatok két puszit?
TANÁR	Nekem kellett volna... ugye...
LÁNY	Nem baj... most mire gondol, most... na, hajoljon már le hozzám... na!
TANÁR	Ugye, viszonzhatom a figyelmességét?
LÁNY	Tegyen boldoggá!
TANÁR	Tessék?
LÁNY	Bocsánat... csak úgy kiszaladt a számon... csak úgy... akartam, hogy kiszaladjon onnan...
TANÁR	Mikor lesz a születésnapja?
LÁNY	Amikor maga akarja...
TANÁR	És mit kér a születésnapjára?
LÁNY	Egy pohár vizet...
TANÁR	Kérjen kevesebbet!
LÁNY	Azt már nem! Megkapom?
TANÁR	Nem tudom.
LÁNY	Szeretném... nem érti, hogy szomjas vagyok...?
TANÁR	Maga milyen okos... maga...
LÁNY	Maga tett okossá, az tett okossá, hogy szeretem...
TANÁR	Maga megőrült... igen... miket beszél? Azonnal menjen vissza az osztályába...
LÁNY	<i>(távolodóban, diadalmasan)</i> Megígérte, hiszen megígérte, nem? Megígérte...



TANÁR

*(olvasni kezdi a lapot)* „**tégy engemet, mint egy pecsétet az te szívedre, és mint egy bélyeget az te karodon, mert erős a szeretet, mint a halál, kemény, mint a koporsó az buzgó szerelem, annak szénei tüzesek, és mint az sebes láng; sok vizek el nem olthatnák ez szeretetet, az folyóvizek is nem buríthatnák azt el, ha az ember minden házabéli marháját adná is ez szeretetért, mégis megvetnék azt. Ó, te ki lakozol az kertekben, az te társaidnak, kik az te szódra figyelmeznak, hirdess engemet...**”  
Hogyan? A te társaidnak, kik az te szódra figyelmeznek, hirdess engemet... h-i-r-d-e-s-s e-n-g-e-m-e-t... h-i-r-d-e-s-s e-n-g-e-m-e-t...  
Mit akar ez a lány tőlem?

IGAZGATÓ

*(kopogtatásra)* Tessék! Jó napot kívánok!

APA

Tiszteletem. Szentiványi. Levelet tetszett az igazgató úrnak küldeni... hogy jöjjenek...

IGAZGATÓ

Íííígen. Foglaljon helyet, Szentiványi úr. Kávét?

APA

Köszönöm... csak nincs valami baj a lánnyal?

IGAZGATÓ

Nyugalom, apuka. Sorban, sorban. Szóval, kávé?

APA

Köszönöm... kérek.

IGAZGATÓ

Irénke!

IRÉNKE

Kávét parancsolnak?

IGAZGATÓ

Kettőt, erőset, forrót, de tüstént!

IRÉNKE

Máris föltettem. Még valamit?

IGAZGATÓ

Ja, persze, persze. Esetleg valami mást? Süteményt? Üdítőt? Sajnos, alkoholt, ugye, hát ez iskola, kérem, mi nem tartunk, tarthatunk, de kivételesen, ha gondolná...

APA

Köszönöm, autóval vagyok. De nyugtasson már meg, ugye, nincs baj a gyerekekkel?

IGAZGATÓ

Hát jó. Vágjunk bele, Mondja, Szentiványi úr, ugye annak idején Krisztinát szerették volna kollégiumba adni?

APA

Igen. De nem volt hely. Ezért kerestünk neki egy albérletet. Ma már örülünk annak, hogy így történt. Olcsónak nem olcsó. De talpraesett, önálló nagylány lett a mi Krisztinánkból.

IGAZGATÓ

Az, igen, talpraesett nagylány. Osztom a véleményét.

APA

Csak nincs valami baj? Olyan gúnyosan...

IGAZGATÓ

És mondja csak, milyen a viszonyuk a gyerekekkel? Nyitott, őszinte, igazi gyermek-szülő viszony...

IRÉNKE

Itt a kávé. Parancsoljanak. Jó erős. Ki tetszenek bontani a tejszínt?

IGAZGATÓ

Köszönjük, Irénkém.

APA

Teljesen rendben van közöttünk minden. Teljesen.

IGAZGATÓ Ezt most nem értem...

APA Hát a lányunkkal... ugye, arról beszéltünk, hogy a kapcsolatunk Krisztinával...

IGAZGATÓ Persze, persze, bocsánat. Mondja csak, nem beszélt véletlenül a lánya a tanáiról?

APA Nem különösebben. Azt hiszem, szereti a tanárait. Jól nevelt gyerekek. Nem gondolnám, hogy a tanárokkal lenne valami baja... vagy azoknak vele...

IGAZGATÓ A magyartanáráról sem beszélt?

APA Nem. Nem emlékszem. Miért, kellett volna?

IGAZGATÓ Azt hiszem, igen. Nem biztos. Csak úgy gondoltam.

APA Ha szabad kérnem az igazgató urat, végre...

IGAZGATÓ Tudja, Szentiványi úr, nagyon nehéz erről beszélni. Mit szólna mondjuk ahhoz, ha mégis találnánk helyet valamelyik kollégiumunkban Krisztinának?

APA Negyedikes korában? Minek?

IGAZGATÓ Hogy szem előtt legyen.

APA Miért kellene szem előtt lennie? Kinek a szeme előtt? Igazgató úr, ne kínozzon már tovább! Történt valami Krisztinával?

IGAZGATÓ Tud arról, hogy a lányának szeretője van?

APA Szeretője? Barátja talán. Tudom, hogy vannak udvarlói. Fiatal lány, szép is, érthető, ha vannak.

IGAZGATÓ S maga egyetért azzal, hogy szexuális viszonyt tart fent valakivel?

APA Szexuális viszonyt? Nézze, ma egy tizennyolc éves lány már kész, önálló nő. Nem avatkozhatom bele az életébe. Tud ő vigyázni magára. Csak arra kértem, hozzá méltó kapcsolatot vállaljon. Csak méltóak...

IGAZGATÓ Hát éppen erről van szó. A mostani kapcsolata, megítélésünk szerint, nem méltó...

APA Honnan tudnak maguk erről?

IGAZGATÓ Sajnos, nekünk erről tudnunk kell. Ugyanis a lánya szeretője... a magyar tanárja.

APA A lányom szeretője?

IGAZGATÓ A lányáé.

APA Értem... Meglep, amit mond.

IGAZGATÓ Csak ennyi? Ennyit tud mindössze mondani? Hogy meglepi?

APA Nem ismerem azt az embert.

IGAZGATÓ Na, akkor elmondom, mit kell tudni arról az emberről? Nő, harminchat éves, két gyermek atyja. Kíváncsi még valamire?

APA  
IGAZGATÓ  
APA  
IGAZGATÓ  
APA  
IGAZGATÓ  
APA  
IGAZGATÓ  
APA  
IGAZGATÓ  
APA  
IGAZGATÓ  
TANÁR  
LÁNY  
TANÁR  
LÁNY  
TANÁR  
LÁNY  
TANÁR  
LÁNY  
TANÁR  
LÁNY

Köszönöm, ennyi bőven elég lesz. Sokan tudnak a kapcsolatukról?  
Igen, Szentiványi úr. Sokan. Erről mindenki tud, akinek szeme vagy füle van. Tanárok, diákok, szülők...  
És honnan tudnak róla?  
Sajnos, sem a lánya, sem a kedves tanár úr nem próbálja eltitkolni ezt a viszonyt. A lányát, már bocsásson meg, ha kimondom, kis ringyónak hívják a társai.  
Értem. És köszönöm, hogy elmondta.  
Kötelességemnek tartottam tájékoztatni minderről.  
Ugye, most azt várják tőlem, hogy én rendezem az ügyet?  
Tulajdonképpen igen. A lánya érdekében, Szentiványi apuka. Mi csak adminisztratív eszközökkel avatkozhatnánk bele, ugye... s egy negyedikes lány karrierje, pont ilyenkor... hát tetszik érteni, nyilván...  
A címet... ha megkaphatnám.  
Mármint a tanárét? Természetesen. De kérem, ne említsen, ha beszél vele. Különben, itt az iskolában is megtalálja, ha akarja... ha beszélni kíván...  
Ez nem iskolai ügy. Viszontlátásra!  
Irénke! Küldje be Berkest. És adja oda Takács tanár út címét ennek a kedves szülőnek!  
*Milyen szép a hátad! A fenekeddel olyan, mint egy cselló. Hangszer vagy, hallod, te nagyon szép! Hangszer, és én most megszólaltatlak. Hallom, hogyan zengsz ott belül...*  
*Rózsafa vonó mélyzengésű húrhoz, súrlódják a testem a tanár úrhoz...*  
*Te így ismered Adyt?*  
*Te tanítottad, drágám. A szemedből tanultam meg mindent, ami fontos. Maradj még! Most betöltesz. Örökké így szeretnék... örökké így maradni... Ha behunyom a szemem üzekedő lovakat látok. A csődör felágaskodik a kancára, nagyon szép kép, csak nem merem elmondani... meg ne utálj majd érte...*  
*Jó? Így jó?*  
*Nagyon. Milyen könnyen siklik a bőrömön a kezed... lehet, hogy éppen most hazudik... így... mondd, ha ebből... ha most, most, gyereket csinálnál nekem, akkor mihez kezdenénk... te meg én... elvetetnéd... elvetettetnéd...*  
*Nem hiszem. Nem.*  
*Hiszed, vagy tudod?*

TANÁR *Nem engedném.*

LÁNY *Megtarthatnám?*

TANÁR *Nem... azt meg nem lehetne...*

LÁNY *Akkor?*

TANÁR *Nem tudom. Mesélj valamit! Mesélj!*

LÁNY *(egyre fokozódó izgalommal) Álmomban derékig érő fűben hempe-  
regtem. Egy nagy, kék oroszlán settenkedett oda hozzám, puha volt  
és olyan szaga volt, mint neked... nem féltem tőle... az ölemhez  
dörzsölte a pofáját... akkor vette... m, akkor észre, hogy meztelen  
vagyok... és szörnyen izgatott... lettem akkor... már hullámozott... a  
fű... a fű... és erős szél... támadt és már... nem volt sehol... az  
oroszlán... és én már... egy labirintusban voltam... ott járkáltam  
meztelenül... veled meztelenül... és elindultam... el tudtam indulni...  
még... kifelé... elenged... tem a kezedet... és kijutot... tam és te... nem  
találtál... ki... csak bolyong... tál a labirintusban... és... én már fe-  
lülről... láttalak de nem szól... hattam... az... oro... szlán miatt... és  
te ordító... ttál és a föld... földhöz ver... verted maga... dat és én...  
jaj... és én... é... n nem... jó... drága.... drága ta... tanár... jó... most  
jó... és nem... nem aka... akarok... nem... nem meg... meghalni...  
neee!*

FELESÉG *Ma is?*

TANÁR *Ma is.*

FELESÉG *Legalább hazudnál. Már azt szeretném, hazudj nekem. Vagy ne is  
gyere többé haza. De igazából ezt sem akarom. És nem a gyerekek  
miatt, ahogy te azt most gondolod...*

TANÁR *Te jó vagy...*

FELESÉG *Hagyd a fenébe a szólamaidat! Azt mondd meg, meddig fog ez még  
tartani? Amíg meg nem unod? Amíg ki nem rúg? Szólj már meg,  
könyörgöm!*

TANÁR *Nem tudom. Nem hagyatom magára.*

FELESÉG *Bennünket persze magunkra hagyhatsz.*

TANÁR *Nem hagytalak benneteket magatokra. Itt vagyok veletek.*

FELESÉG *Dehogy vagy itt. Régen nem vagy már itt, tudod te azt nagyon jól.*

TANÁR *Ha itt se vagyok, és ott se, mert tényleg nem vagyok ott sem,  
akkor... (Csöngetnek.) Megyek, nyitom. Jó estét kívánok!*

APA *Jó estét! Takács tanár úrhoz van szerencsém?*

TANÁR *Én vagyok.*

APA *Szentiványi. Szánna rám pár percet, ha megkérném?*

TANÁR                      Örülök a látogatásának, Szentiványi úr. Fáradjon beljebb. A feleségem...

FELESÉG                   Takácsné. Foglaljon helyet! Valamiben segíthetünk?

APA                        A lányomról van szó. A tanár úr tanítja. Tudja, én vidékről jöttem fel, ezért a kései zavarás...

FELESÉG                   Hát csak beszéljék meg, addig én átmegyek...

TANÁR                    Maradj! Maradj csak, nincs titkunk előtted.

APA                        Talán mégis igaza van a kedves feleségének... esetleg untatnánk őt...

TANÁR                    Nagyon kedves, de hagyja! A feleségem mindent tud. S nyilván a kései látogatásából rögtön kiderült a számára, hogy maga Krisztina édesapja.

FELESÉG                   Nem derült ki. De ezek után már semmiképp se maradok itt. Elmegyek. Nem tudom hová, ne keress, majd jövök. Ti csak alkudjatok meg ezzel az úrral... ránk... viszontlátásra, Szentiványi úr...

APA                        Kezét csókolom... sajnálom, hogy elrontottam... az estéjüket... mindent...

TANÁR                    Ne sajnálja! Azt nem lehet elrontani, ami már amúgy sem működik. Italt parancsol?

APA                        Egy keveset szívesen innék.

TANÁR                    Állok rendelkezésére, Szentiványi úr. Mit óhajt tenni velem? Megöl, megfenyeget, lefizet, meggyőz, leköp, vagy mit, mégis...

APA                        Tudja hány éves vagyok én?

TANÁR                    Fogalmam sincs. Hány?

APA                        Harminckilenc. Hárommal több, mint maga.

TANÁR                    Fontos ez?

APA                        Mintha az apjával... mit akar attól a gyerektől?

TANÁR                    Komolyan érdekli, vagy csak...

APA                        Elhiheti, komolyan...

TANÁR                    Szeretjük egymást.

APA                        Tudom, és hiszek magának. Ha nem így lenne, már rég szétvertem volna a... tanár úr... pofáját. Meg tetszett érteni, amit mondok? De én hiszek magának és szeretem a lányomat. S mert maga is szereti... a fenébe, túl bonyolult lesz így.

TANÁR                    Én tisztának érzem magam.

APA                        Rendben. De ez csak egyik oldala a dolognak. Mi lesz a lányommal? Ne ijedjen meg, nem akarom elvetetni magával. Talán nem látszom ennyire primitívnek. De mi lesz vele? Erre válaszoljon, vele mi lesz?

TANÁR Nem értem a kérdést.

APA Nagyon is érti. Maga nem fogja elhagyni a családját a lányom miatt, még ha beledöglük se, és igaza van. Tudom, átéltem már én is ezt egyszer...

TANÁR Köszönöm, hogy...

APA Ne köszönje, maga engem nem érdekel. A lányommal mi lesz? Ez fontos. Ha majd mégis döntenie kell, s őt ott fogja hagyni a gyerekei miatt? A kényelme miatt? A rohadt önzése miatt? Ne hallgasson, a hétszentségit! Nem megölni jöttem, hanem segítségért. Nem különös? Könyörögni fogok magának, mert a lányomat vissza akarom kapni, olyannak, amilyen most, nem egy roncsot, egy kurvát... nem... egy hullát... beszéljen!

TANÁR Igaza van... nem segíthetek.

APA Akkor mire volt jó ez az egész fene nagy nyilvánosság? Árulja már el nekem! Mire? Nem tudták volna titokban csinálni, ha már tényleg nem bírták ki egymás nélkül?

TANÁR Kellett. A lánya akarta így.

APA Mert még tapasztalatlan kis hülye.

TANÁR Ellenkezőleg. Felnőtt és tiszta. Morálisan valamennyiünk fölött áll. Ő nem akart lopni, bujkálni, birtokolni akart, és fölmutatni a szabadságát. Ő mert választani.

APA Hülyeség. Imponál neki, hogy egy tanárral jár. Meg akarja mutatni a többieknek, hogy milyen szörnyen emancipált. Hogy maga is a lába elé hever, ha akarja.

TANÁR Uram, ha ezt hiszi, maga rosszul ismeri a lányát.

APA Ezt kell hinnem, hogy tenni tudjak valamit.

TANÁR Tenni? Mit akar tenni? Elárulná?

APA Még nem tudom. El kell választanom magától.

TANÁR Nem fog sikerülni.

APA Miért nem? Ő mindenben hallgat rám.

TANÁR Tudja, miért nem? Mert én nem akarom.

APA Nem érti? Nem fogom hagyni, hogy tönkregyege a lányomat.

TANÁR Én boldoggá teszem.

APA Nekem nem számít, uram, és a vége ennek nem boldogság. Nézze, ha kell, tudok én másként is beszélni... ha szép szóval nem tudnánk megegyezni...

TANÁR Nem érdekel a fenyegetése. De azt hiszem, ezt maga nagyon pontosan tudja.

APA Persze, hogy tudom. Csak azt nem tudom, mit csináljak.

TANÁR Azt amit én. Várjon.

APA Mire várjak?

TANÁR Nem tudom. Várni kell. Túlélni, belehalni, mit tudom én. Hagyni kell, hogy a dolgok történjenek velünk. Azok a dolgok, amelyek velünk akarnak megtörténni.

APA Én a maga helyében nem filozofálgatnék ilyenkor.

TANÁR Én a maga helyében nem ordítóznék ilyenkor. Vegye már tudomásul végre, egy cipőben járunk mi ketten. Már nekem se a saját életem a fontos. Számunkra ugyanaz a tét, öregem, a tét ugyanaz: Krisztina.

**(emlék)**

*(Szünet, zsidongás az iskola folyosóján)*

TANÁR Szentiványi! Várjon egy pillanatra, kérem.

LÁNY Igen... tanár úr.

TANÁR A többiek menjenek tovább. Na, menjenek, lányok... mindjárt engedem Krisztinát is...

LÁNY Jé, a tanár úr tudja a nevemet! Mi azt hittük, csak a vezetéknévünket hajlandó... vagy még azt sem...

TANÁR Azt az idézetet, tudja, mire gondolok, a Bibliából vette?

LÁNY Honnan máshonnan?

TANÁR Úgy értsem, fogta a Bibliát és kikereste?

LÁNY Jelentem, éppen így történt.

TANÁR Maga Bibliát olvas?

LÁNY Olykor-olykor, nincs ezen semmi csodálkozni való.

TANÁR De ez a szöveg nem így van a Bibliában.

LÁNY A Vizsolyiban így van. Onnan írtam ki magának. Tudja, az a facsimile. Karácsonyra kaptam ajándékba. Az apáméktól. Már egész folyamatosan tudom olvasni.

TANÁR Miért olvassa egy ilyen fiatal lány a Vizsolyit?

LÁNY Semmiért. Mert szeret olvasni. Mert sok szabadideje van.

TANÁR Nincs barátja?

LÁNY Nincs. Mondtam már, hogy magába vagyok szerelmes.

TANÁR Ne tessék velem viccelni. Nagyon merész, de túlmegy egy határon, és én...

LÁNY Én már túlmentem minden határon, tanár úr...

TANÁR És mondja csak, mit jelent az a két aláhúzott szó?

LÁNY Ja? Az, hogy *hirdess engemet*? Azt jelenti, vállalj el engemet. Érti? Hogy merj elvállalni, ne mondd azt, hogy gyerek vagyok, hogy ne félj majd elmondani a tanároknak sem, hogy én vagyok a szerelmed, a szeretőd, hogy viszonszeretsz engem, hogy mindenemet megkaptad, a testemet, a lelkemet... érti már, tanár úr?

TANÁR Krisztina, tudja jól...

LÁNY Tudom, családja van, tudom, hogy a tanárom, mindent tudok, de nem érdekel...

TANÁR De én nem szeretem magát, Szentiványi...

LÁNY Hazudsz... hazudsz... hazudsz...

TANÁR Hogy beszél maga velem... Nem fél, hogy...

LÁNY Nem félek. Csak attól, hogy mielőtt megkapnám, elveszítelek... magát.

*(tanári, zajok)*

FERI Takács tanár úr! Lenne egy perced számomra?

TANÁR Természetesen. Mondtam én valaha nemet neked, Ferikém?

FERI Jó a humorod...

TANÁR Mások szerint meg csapnivaló.

FERI Nem ez a lényeg. Tudod, összeültünk tegnap... a munkaközösség... és megtárgyaltuk az ügyedet.

TANÁR Az ügyemet?

FERI Azt, pontosan azt. Na, rátérek a lényegre. Na, szóval... Összeültünk. S úgy döntöttünk, ezt a liezont azzal a negyedik ás kislánnyal...

TANÁR Mi közötök nektek az én ügyeimhez?

FERI Ez iskolai ügy, kérlek szépen. Nem csak rád tartozik. Mi van akkor, kérdezem én, ha ezzel te speciel precedenst teremtesz? Na ugye. Ha hagynánk. Teszem azt, ezentúl minden tanár nekifog azzal a diákjával, amelyik megtetszik neki... szóval, hogy is mondjam, hogy ne sértselek meg, üzekedni, na, izé, kamatyolni, kefélni... na, érted már?

TANÁR Értem, és nagyon ócskák vagytok... pfuj...!

FERI Arról beszélhetnénk, kérlek, hogy ki az ócska. Még barátilag tájékoztatnálak, arról is beszélgettünk, mi van akkor, ha hagyjuk ezt a kapcsolatot...

TANÁR Hogy hagyjátok... mármint, ti hagyjátok...

FERI Ne add a naivat, Takács! Már régen közbeléphettünk volna. Ha akarunk, de... ejnye, ne szakíts félbe folyton! Szóval, azt is fontolóra vettük, akkor mi történik, ha megunod ezt a kislányt, ugye, s akkor megszakítod vele a kapcsolatot. Dobod, magyarul. S utána meglátsz egy másikat, aki ugyanolyan fiatal, kedves, kíváncsi, majd egy harmadikat, negyediket...



TANÁR Kikérem magamnak ezt a mocskosságot!

FERI Te semmit sem kérhetsz ki magadnak! Azt hiszed, az iskola kupleráj, ahol a kurvák között válogathatsz magadnak, ha rád tör a kángörcs? Hát nem. Ezt mi nem fogjuk megengedni. Én már rég kidobtalak volna ebből az iskolából... az igazgató helyében rég rendőrökkel vitettelek volna el... ne menj még sehova! El akarom mondani, hogyan határozott a munkaközösség az ügyedben...

TANÁR Köpök rátok. Mondd el ennek a sok derék, nektek szurkoló kollégának, hogyan akartok megszégyeníteni, kinyírni - mesélj csak, de nekem hányingerem van tőled...

FERI Rohadt strici!

TANÁR Nem nyúlok hozzád, de megjegyeztelek, magamnak. Erről még beszélünk.

FERI Fogom remélni...

TANÁR Hülye analfabéta!

LÁNY *Analfabéta. Nem is rossz. Az álszent disznója! Azt hiszi, nem látjuk, hogy bámul be a szoknyánk alá, a lábunk közé! Fogadjunk, hogy kurvák után koslat éjjelente a Rákóczi téren!*

TANÁR *Hagyd ezt. Nem szeretem, amikor a kollégáimról így beszélsz.*

LÁNY *Még véded?*

TANÁR *Nem védem. De az én méltóságom is... szóval, hagyd a fenébe.*

LÁNY *Nem állt ki senki melletted?*

TANÁR *Nem. De nincs jelentősége. Nem is fordulnak igazán ellenem.*

LÁNY *Lehet, hogy megszokják?*

TANÁR *Ne reménykedj! Ezek soha.*

LÁNY *Nőtt a mellem szerda óta?*

TANÁR *Nőtt, bizony, hogy nőtt. Várj csak, megmérem, igen, látod, már alig fér bele a két tenyerembe... de lehet, a tenyerem ment össze...*

LÁNY *Disznó. Bosszúból ma nem engedlek magamba...*

TANÁR *Nem? Szóval nem, te kis bestia! Rajta, lássuk, ki az erősebb! Küzdjél meg a szüzességedért! Na, ki az erősebb? Na...*

LÁNY *Jaj.... te vagy... az erősebb... hála Istennek!*

KAPOSI Na, Szentiványi?

LÁNY Nem tudom, tanár úr.

KAPOSI Miért nem tudja, Szentiványi?

LÁNY Nem volt időm tegnap átnézni az anyagot.

KAPOSI Nem volt ideje. Milyen érdekes. Mivel töltötte a délutánját?

LÁNY Magánügy, tanár úr.

KAPOSI Értem. Hát akkor kap egy egyest, Szentiványi.

LÁNY De én... én most nem feleltem... csak fel tetszett szólítani...

KAPOSI Azt én döntöm el, hogy ki mikor felel. Maga most felelt.

LÁNY Nézőpont kérdése.

KAPOSI Tessék? Mondott talán valamit?

LÁNY Azt mondtam, hogy ez szemétség.

KAPOSI Micsoda? Szemtelen taknyos! Nyilván összetévesztett a Takács tanár úrral! *(Röhögés.)*

LÁNY Ne reménykedjék! Soha nem téveszteném össze a Takács tanár úrral. Még sötétben sem.

DIÁK *(suttog)* Ott főleg nem...

KAPOSI Hallották? Hallották, mit mondott? Ki fogom rúgatni az iskolából, Szentiványi.

LÁNY Ahogy gondolja. Tessék csak...

KAPOSI Mi van?

LÁNY Itt nincs levegő... a teremben... itt nincs... rosszul vagyok... szeretnék kimenni a levegőre...

DIÁKOK Biztosan terhes... milyen sápadt... úristen, a Szentiványi... szegény...

KAPOSI Monori, kísérje ki Szentiványit! Szaporán, szeretném folytatni az órát. A többiek figyelnek, igen?

*LÁNY Ugye megvédesz?*

*TANÁR Hogyan védjelek meg?*

*LÁNY Megmondod annak az állatnak, hogy szálljon le rólam.*

*TANÁR Nem avatkozhatom bele, értsd már meg! Minek kell neked is folyton szájalnod!*

*LÁNY Ő célozgatott. Mi köze hozzá, mit csináltam tegnap délután. Egyébként, ha emlékeznél, veled voltam.*

*TANÁR Lehet, hogy figyelnek bennünket?*

*LÁNY Le vannak szarva.*

*TANÁR Rendben van. De én kezdem unni már.*

*LÁNY Engem is unsz, mi?*

*TANÁR Bolondka. Őket kezdem unni.*

*LÁNY Szóval, szólsz, hogy ne szemétkedjék velem a Kaposi?*

TANÁR *Szólok. Egyébként, holnap én is feleltetni foglak.*

LÁNY *Miért mondod meg előre? Ez nem tisztességes.*

TANÁR *Nem baj. Sőt, még azt is megmondom, József Attila utolsó korszakából foglak kérdezni.*

LÁNY *Én meg nem fogok válaszolni. Így nem fair a többiekkel szemben.*

TANÁR *Hagyd ezt most! Te, tényleg nem vagy terhes?*

LÁNY *Remélem... nem tudom... nem tudom, tényleg...*

TANÁR *Szóval, szólni fogsz, ha igen?*

LÁNY *Nem tudom... bújj már ide mellém, mert megfagyok!*

TANÁR *Megvédelek... ha tudlak... megvédelek...*

*(tanári, zajok)*

TANÁR *És akkor azt mondja nekem, ő már elsős korában olvasta az Ulyssest. Hát nem fantasztikus? Irró tehetséges srác, öregem... bocsáss meg... Kaposi kolléga! Egy pillanatra!*

KAPOSI *Tessék! Parancsolj velem. Gyere, keresünk egy nyugodt kis zugot ebben a bolondok házában...*

TANÁR *Itt is jó lesz.*

KAPOSI *Akkor itt. Parancsolj.*

TANÁR *Kérlek, hagyd békén Szentiványit! Csak erre szeretnék...*

KAPOSI *Tessék? Félek, ezt nem értem.*

TANÁR *Érted te nagyon jól. Mindent elmesélt.*

KAPOSI *Elmesélte? Neked? Hol mesélte el? Hol? Az ágyban?*

TANÁR *Nem tartozik rád.*

KAPOSI *S az mennyiben tartozik rád, ami az óráimon történik?*

TANÁR *Ha célozatsz rám... a kapcsolatunkra... ha nevetségessé próbálsz tenni bennünket...*

KAPOSI *Nézd, Takács! Szeretném, ha egyszer s mindenkorra világos lenne számodra, Szentiványi az órám diákja és nem a te szeretőd. Csak egy káposztafej a többiek között. Tehát ne szemtelenkedjen velem, ne éljen vissza a...*

TANÁR *Te élsz vissza azzal, hogy...*

KAPOSI *Mivel élek vissza? Jó lenne, ha megmagyaráznád...*

TANÁR *Tudod te azt, Kaposi, nagyon is tudod. Csak azt szeretném, ha nem lennél ennyire aljas.*

TANÁR                    Akkor most nézzük csak... József Attila utolsó költői korszakáról... ki fog nekünk beszélni... na, ki is legyen az... mondjuk, Szentiványi Krisztina... Itt van?

LÁNY                    Itt vagyok, tanár úr.

TANÁR                    Készült?

DIÁK                    *(súgva)* Biztosan felkészítette.

LÁNY                    Készültem.

TANÁR                    Akkor kezdje el... kisasszony, elkezdené végre...

DIÁK                    *(súgva)* Ez begolyózott... Nem fog semmit mondani neki...

DIÁK                    *(súgva)* Szerelem, szerelem...

DIÁK                    *(súgva)* Krisztina, csak nem szakítottatok, hogy feleltet...

TANÁR                    Valami baj van, Szentiványi?

LÁNY                    Semmi baj, tanár úr.

TANÁR                    Rosszul van?

LÁNY                    Nem. Kitűnően érzem magamat.

TANÁR                    Akkor miért nem beszél... rendben van, értem... akkor kénytelen vagyok elégtelent adni magának...

LÁNY                    Természetesen, tanár úr. És köszönöm.

DIÁK                    *(súgva)* Beírta ez a szemét...

DIÁK                    *(súgva)* Szegény Szentiványi! Ez a Takács meghülyült...

DIÁK                    *(súgva)* Na, ezek se dugnak ma délután...

TANÁR                    Üljön le, Szentiványi Krisztina. Maguk pedig nyissák ki a könyveiket...

**(emlék)**

TANÁR                    Szentiványi! Tanítás után várjon meg.

LÁNY                    Miért, tanár úr?

TANÁR                    Majd megtudja.

LÁNY                    Csak... csak nem... elvisz valahova?

TANÁR                    Elviszem, Szentiványi. Valahova elviszem.

LÁNY                    S a pohár vizet... azt is megkapom?

TANÁR                    Nem tudom... félek magától.

LÁNY                    Ne féljen. Gyáván nem lehet szeretni.

TANÁR                    Csak tudnám, hogy mitől ilyen szörnyen magabiztos!

LÁNY                    Mert éjjel-nappal szuggerálok... és fel fogom örölni az akaratának az utolsó morzsáit is...

TANÁR	És akkor? Akkor mi lesz?
LÁNY	Nem fogok szomjazni többé... ugye?
IGAZGATÓ	Üljön le, kisasszony! Gondolom, tudja, miért hívtam?
LÁNY	Nem tudom.
IGAZGATÓ	Nem tudja. Jó így is. Ez esetben kénytelen leszek megmagyarázni.
LÁNY	Feszülten figyelek.
IGAZGATÓ	Irritáló a stílusa. Mondták már?
LÁNY	Nem nagyon mondhatták. Nem mindenkivel vagyok ilyen.
IGAZGATÓ	Hm. Gondolom, engem utál.
LÁNY	Nagyon utálok magát.
IGAZGATÓ	Jó, ezt tisztáztuk. Én sajnos nem utálhatom viszont, egy iskola-igazgató ekkora fényűzést nem engedhet meg magának.
LÁNY	Én felhatalmazom rá.
IGAZGATÓ	Maga felhatalmaz? Ne hozzon ki a sodromból! Maga engem nem hatalmazhat fel semmire. Megértette?
LÁNY	Megértettem. Nem hatalmazom fel semmire.
IGAZGATÓ	Hagyja abba a bohóckodást, Szentiványi! Nem is sejti, milyen nagy bajban van...
LÁNY	Nem sejtem, de attól tartok, el fogja mondani.
IGAZGATÓ	Mindent tudok.
LÁNY	Ez nagyszerű. Akkor csak azt nem értem, én miért vagyok itt.
IGAZGATÓ	Most aztán elég, maga kis szemtelen... fogja be a pofáját...
LÁNY	Miket meg nem enged magának!
IGAZGATÓ	Tudja, kivel beszél... kit utasítgat rendre, maga... maga....
LÁNY	Kis ringyó. Mondja csak ki nyugodtan. Legalább ennyi bátorsága legyen.
IGAZGATÓ	Azt mondtam, maradjon csendben, csak akkor beszéljen, ha kérek. Értettük?
LÁNY	Értettük.
IGAZGATÓ	Viszonya van Takács tanár úrral... na, mi van, miért nem válaszol?
LÁNY	Mert nem kérdezett. Azt mondta, csak kérdésre válaszoljak.
IGAZGATÓ	Tudja mi maga? Egy felfújott kis hólyag. Elcsavarja egy tanárja, egy családos ember fejét, azután meg úgy viselkedik, mintha maga körül forogna a világ. Vegye már tudomásul, hogy csak egy tanuló a sok közül, nem különb, nem más... tudomásul vette?
LÁNY	Igen.

IGAZGATÓ Befejezik a kapcsolatukat.

LÁNY Nem!

IGAZGATÓ Fogja be a pofáját! Befejezik, vagy mindkettejüket elvitetem. Takácsot a börtönbe, magát javítóintézetbe.

LÁNY Ehhez nincs joga.

IGAZGATÓ Hogy mihez van jogom és mihez nincs, azt én jobban tudom. Magának itt egyedül kötelességei vannak.

LÁNY Ezeknek eleget is teszek.

IGAZGATÓ Eleget? Ezzel a viselkedéssel?

LÁNY Ezzel. Tudja, igazgató úr, Takács tanár úr mellett valamit visszakaptam abból, amit maguknak már majdnem sikerült elvenniük tőlem. A méltóságomat. Hogyha követelnék tőlem, én is követelhetek. Akár öntől is, például, hogy beszéljen tisztességes hangon velem.

IGAZGATÓ Azt ki kell érdemelni.

LÁNY És maga mivel érdemelte ki? Azzal, hogy kinevezték az iskola élére? Azt a mi tekintetünkben kellene meglátnia, hogy kicsoda. De a mi tekintetünkben nincs senki, ha magára nézünk. Ismeri a Gogol-mondást, ugye: *ne a tükröt szídjad, ha a képed ferde*.

IGAZGATÓ Nem hiszek a fülemnek. Ezt, ugye, Takácstól tanulta? Honnan veszi a bátorságot, hogy folyamatosan kioktasson?

LÁNY Amiről beszélni óhajt velem, abban egyenrangú partnerek vagyunk. Takács tanár úr szeretője vagyok, igen, Szentiványi Krisztinának hívnak és nő vagyok. Az ő tanítványa, és hivatalosan véve az ön diákja a negyedik a osztályból.

IGAZGATÓ Az apja mit szólt ehhez?

LÁNY Megértette, ha nem is értett vele egyet.

IGAZGATÓ Csodálkozom. Nagyon, nagyon csodálkozom.

LÁNY Én nem, ő ilyen. Ő nem tanár, ő csak ember... egy ember... emberke...

IGAZGATÓ Akkor most szépen kísétál innen, megértette? Mocskolódik, amikor a sárban hentereg nap mint nap... megtáncoltatom magukat... elbozsátom Takács tanár urat... magát pedig eltávolítom az iskolából...

LÁNY Tegye meg, gonosz, szürke kis vénember!

IGAZGATÓ Ki innen!

**(emlék)**

*(városliget, madárhangok, avarzörej)*

LÁNY Mégis meg mert hívni?

TANÁR Nem szabadna pedig... tartoztam...

LÁNY	Köszönöm. Életem legboldogabb születésnapja.
TANÁR	Mitől az?
LÁNY	Mert azzal tölthetem az egész délutánt, akit szeretek.
TANÁR	Hagyja ezt, Krisztina! Merre menjünk?
LÁNY	Menjünk Zebegénybe!
TANÁR	Zebegénybe? Miért éppen Zebegénybe?
LÁNY	Ott akarok a szeretője lenni.
TANÁR	Hol? Zebegényben? De Zebegényben hol?
LÁNY	Van ott egy erdő a könyvtár fölött. Úgy terveztem, hogy ott, a fűben... a csendben... ugye, elvisz, elvisz most...
TANÁR	Sok fiúval jártál már ott előttem?
LÁNY	Soha senkivel. Mindig csak magam. S szeretném, ha tudná, nekem még nem volt dolgom senkivel.
TANÁR	Senkivel? Miért nem?
LÁNY	Mert téged vártalak. S többé ne legyél féltékeny rám.
DIÁKOK	Nézzétek ezt a hirdetést! <i>KURVA SZENTIVÁNYI, KURVAPECÉR TAKÁCS</i> ... jó mi? Tépd le azt a mocskot azonnal... miért, te talán nem dugnád meg a kis Szentiványit... menj a... okádék vagy... biztos az a fasz diri íratta ki... ott egy másik is... A HÍMRINGYÓ...
TANÁR	Mi van itt? Mit dugott a háta mögé? Adja ide!
DIÁK	Ne... nem szeretném.
TANÁR	Azt mondtam, adja ide!
DIÁK	Higgye el, tanár úr...
TANÁR	Kérem!
DIÁK	Rendben... tessék, az öné.
TANÁR	Maga írta?
DIÁK	Isten ments...
TANÁR	Maguk közül írta valaki?
DIÁKOK	Nem... dehogy... hogy képzelem... Európában ilyen...
TANÁR	Akkor miért vették le? Tűzzék csak vissza oda, ahol volt!
DIÁKOK	Na ne... nem gondolja komolyan... Miért?
TANÁR	Mondtam, tegyék csak vissza! Aki kivetette, majd leveteti, ha elérte a kellő hatást.

TANÁR Krisztina... mi baj, Krisztina?

LÁNY Szeretsz még?

TANÁR Szeretlek. Ha nem szeretnék...

LÁNY Tudom, már nem lennél itt. Hallottam eleget. De gondold végig az egészet újra. Valóban szeretsz még?

TANÁR Valóban szeretlek. Csak egyre nehezebb...

LÁNY Nem csak a testemet?

TANÁR Nem csak a testedet.

LÁNY Most még megszabadulhatnál tőlem...

TANÁR Beszéljünk másról.

LÁNY Sohasem beszélsz az álmaidról.

TANÁR Mert nem szoktam álmodni.

LÁNY Velem sem?

TANÁR De, veled igen.

LÁNY Régen beszéltél a testemről.

TANÁR Tudod jól...

LÁNY Tudom, mit...

TANÁR Nagyon szép vagy.

LÁNY Folyton hallani szeretném... Olyan régen becéztél... nem figyelsz rám...

TANÁR Fáradt vagyok.

LÁNY Holnap rúgnak ki?

TANÁR Talán van még egy hetem hátra...

LÁNY Elmehetsz máshová tanítani...

TANÁR Nem hiszem. Sehová sem vesznek fel. Nem vehetnek fel.

LÁNY És engem? Engem mikor fognak kirúgni?

TANÁR Téged nem rúgnak ki.

LÁNY Ez a te feltételed volt?

TANÁR Nem. Az igazgató volt rendes.

LÁNY Az egy szemét.

TANÁR Nem. Ő csak azt tette, amit tennie kellett. Korrekt volt - a maga módján. Megpróbálta eltusolni, de nem sikerült. Lépnie kellett. Lépett hát. Így.

LÁNY De valamilyen feltétele csak volt... neki is...

TANÁR Igen. Nem találkozhatunk többé.

LÁNY Akkor majd találkozunk titokban...



TANÁR Titokban nem. Titokban most már én nem akarom... ugye meg-  
értesz...

LÁNY Persze, tanár. Akkor... ma *utoljára*?

TANÁR Akkor... ma *örökre*.

LÁNY De az előbb még egészen mást...

TANÁR Lehet, mostanra gyávultam el.

LÁNY Rendben. Majd ne haragudj rám... ha tudsz nem haragudni... majd...  
most még szabad... érted nyúlnom... te drága... drága tanár...

FELESÉG Nincs több itthon. Megittál mindent. Istenem, mint a szivacs!

TANÁR Akkor eredj le, és hozzál! Hallod? Hallod! Hozzál!

FELESÉG Nem vagy még elég részeg?

TANÁR Nem. Addig akarok inni, amíg ki nem nyír a pia. Költséges halál  
lesz, de én megadom a módját.

FELESÉG Szerencsétlen. Még jó, hogy a gyerekek nem látnak így.

TANÁR Csak hadd lássanak. Lássák, mi lett belőlem. Egy dög vagyok. Élve  
rohadok szét...

FELESÉG Feküdj le, hallod?

TANÁR Nem fekszem. Elmegyek valahová... inni...

FELESÉG Ne... ne... inkább adok... van még pálinka...

TANÁR Akarom... azonnal...

FELESÉG Mennél inkább vissza...

TANÁR Hova vissza? A kocsmába?

FELESÉG Nem. Ahhoz a lányhoz. Nem tudom nézni tovább, amit művelsz  
magaddal. Nem vagyok hajlandó segédkezni ahhoz, hogy kinyírd  
magadat.

TANÁR Nem is kell a segítséged.

FELESÉG Menj hozzá, könyörgöm, eredj már!

TANÁR Hozzá nem lehet...

FELESÉG Akkor valahová... mindegy... nem lehet veled megmaradni egy  
lakásban.

TANÁR Nem? Gyere ide! Kérlek!

FELESÉG Igen... ne, ezt ne csináld... hallod, hogy ne... Tudom, hogy nem ne-  
kem szól... kérlek... engedj el, azonnal engedj el... részeg disznó...

TANÁR Döglöjtek meg mind a ketten!

*(osztályterem, zsidongás, elhal)*

TANÁR                    Üljenek le. Hiányzók? Hetes!  
HETES                    Tanár úrnak...  
TANÁR                    Nem kell! Hiányzók?  
HETES                    Hiányzik Szentiványi Krisztina.  
TANÁR                    Szentiványi... Krisztina... hiányzik... mi van vele?  
HETES                    A tanár úr nem tudja? Tényleg nem tud semmiről?

**(emlék)**

*(erdő, csönd, madarak)*

LÁNY                    Látod, most a lábujjam hegyével meg tudnám érinteni az eget. Kicsit megbillenteném a Napot - feléd. Mi lenne? Összegabalyodnának lent az árnyak... miért hallgatsz? Nem érdekel, amit mondok?

TANÁR                    Szégyellem magamat.

LÁNY                    Én meg büszke vagyok rád. Érted? Büszke. Ekkora boldogságot elképzelni se tudtam volna... hazudok, mert elképzeltem... csak ilyet képzeltem el... gyönyörű volt... majd meghaltam, úgy fájt... úgy volt gyönyörű...

TANÁR                    Ezt nem szabad soha többé... Megértetted?

LÁNY                    De, de, de. Csak ezt szabad. Megtanulok ölelni, tanár, hamar megtanulok, majd meglátod, milyen ügyes leszek! Taníts meg engem... tégy igazi nővé... tégy engem, mint egy pecsétet az te szívedre - emlékszel? Emlékszel a folytatásra? Az te társaidnak, kik az te szódra figyelnek, *hirdess engemet*. Tanár, hirdess engemet! Legszívesebben le se törölném a vért a combomról... tanár... mindenki lássa meg, tudja meg... nem szégyellném... tudjon meg téged a világ!

TANÁR                    Nem szabad. Tönkre foglak tenni, meglátod... egymást tesszük tönkre... Megölnek bennünket, Krisztina, megölnek, ha megtudják.

LÁNY                    Meg fogják tudni. Akarom! És engem csak te ölhetsz meg. Ha már nem szerethetlek tovább...

IGAZGATÓ                Látja már, mit csinált? Eszelős. Most járjon a pofája! Most! Rajta! Ezt akarta? Megölni? Hogy fog az emberek szemébe nézni? Hogy fog a diákjai szemébe nézni? Ki mer még menni az utcára? Ujjal mutogatnak magára, hogy gyilkos!

TANÁR                    Ne ordítson. Fölmondtam, nem?

IGAZGATÓ                Fölmondott? Kirúgtam. Kivágtam, mint a taknyot.

TANÁR                    Több méltóságot, uram! Többet.

IGAZGATÓ                Méltóság! Takarodjon, mert a pedellussal penderíttetem ki innen.



FELESÉG A felesége vagyok. Átadhatok neki valamilyen üzenetet?

FÉRFIANG II. Mondd meg annak a mocsoknak, hogy meg fog dögleni... téged meg szétbaszunk... a kölykeiteket meg fölakasztjuk, mint a kutya-  
kat, egymás mellé az eresz alá...

FELESÉG Aljasok! Aljas, gyáva gazemberek... férgek... Kihúzzam a telefont?

TANÁR Ne! Legalább megtudjuk... ha... történik valami... vele...

*(iskolabejárat, kiszűrődő zsibongás)*

TANÁR Szervusz. Te vagy az ügyeletes?

KOLLÉGA Jó napot kívánok. Keres valakit?

TANÁR Nem ismeresz meg?

KOLLÉGA De, megismerem.

TANÁR Értem. Bemennék... ha félreállnál...

KOLLÉGA Utasításunk van arra, hogy ne engedjük be.

TANÁR Szeretném kihívatni...

KOLLÉGA Diákot nem zavarhatunk tanítás alatt.

TANÁR Jó. Szervusz.

KOLLÉGA Viszontlátásra, tanár úr.

**(emlék)**

LÁNY Sohasem beszélsz a gyerekeidről.

TANÁR Azt gondoltam, zavarna...

LÁNY Ellenkezőleg. Hiszen ők hozzád tartoznak. Van fényképed róluk?

TANÁR Nincs. Nem hordok magammal.

LÁNY Hasonlítanak rád?

TANÁR Hát persze. Főleg Péter, a nagyobbik.

LÁNY Ő hány éves?

TANÁR Tizenhárom.

LÁNY Lassan kész férfi. Nem?

TANÁR Csak négy évvel fiatalabb nálad. Nem komikus?

LÁNY Inkább nagyon szép. Azt hiszem. Apuka.... vénember... tanár... egy-  
szer majd én is szeretnék tőled egy gyereket... ilyen icikét-picikét...  
csak hasonlítson rád, nagyon...

TANÁR Halló! Gimnázium?

NŐI HANG Gimnázium. Tessék.

TANÁR Nagy Ferenc vagyok. Szentiványi Krisztinát keresem.

NŐI HANG Milyen ügyben?  
 TANÁR A nagybátyja vagyok. Az édesapjától hozok...  
 NŐI HANG Sajnos, kedves tanár úr, utasítást kaptunk arra, hogy nem hívhatjuk telefonhoz a kislányt - ha maga keresi...  
 TANÁR Tessék? Kérem, itt valami.... azt hiszem, valami félreértés...  
 NŐI HANG Hagyja ezt, tanár úr! Nézze, én a magam részéről sajnálom... meg-  
 értem valahol.... de erről jobb, ha most nem beszélünk többet...

**(emlék)**

LÁNY Még soha nem voltam szobán...  
 TANÁR Miket beszélsz? Ez nem szobázás, te számár. A barátom lakása.  
 LÁNY Hozzád soha nem mehetünk?  
 TANÁR Nem.  
 LÁNY Félsz, hogy váratlanul hazajönnék?  
 TANÁR Nem... nem hiszem... de oda ne!  
 LÁNY Csinos kis szoba. Kicsit koszos. Nézd csak! Csillagtérkép! És egy lepkét tűzött valaki az Orionra. Te, lehet, ez a lepke én vagyok?  
 TANÁR Nem, te oda repülsz, ahová akarsz.  
 LÁNY Nem akarok sehová sem repülni. Azt akarom, szögezz föl a csillagtérképedre. Örökre.  
 TANÁR Nem tudom, miket beszélsz.  
 LÁNY Fordulj ide! Láttál már ilyen szép melleket?

*(utcazajok, az iskola környéke)*

LÁNY Rendben van. Ha kidolgoztam, megcseréljük.  
 BARÁTNŐ Én pedig kidolgozom cserébe a Nagy Francia Forradalmat.  
 LÁNY Oké. Megbeszéltük. Éhes vagyok. Gyere, veszünk hamburgert.  
 BARÁTNŐ Te! Oda nézz! A Takács!  
 LÁNY Hol? Nem látom...  
 BARÁTNŐ Jön. Felénk indul. Azt hiszem, téged várt...  
 LÁNY Jaj, istenkém...  
 TANÁR Krisztina...  
 LÁNY Tanár úr... megijesztett... meglepett...  
 TANÁR Krisztina... Krisztina...  
 LÁNY Tessék, tanár úr!  
 TANÁR Kisasszony, hagyna pár percet beszélgetni Szentiványival?

BARÁTNŐ                      Hát persze. Krisztina, a koleszban várlak. Viszlát, tanár úr!

TANÁR                         Krisztina... jól vagy?

LÁNY                         Látja. Kutya bajom.

TANÁR                         Aggódtam miattad... nagyon...

LÁNY                         Mégse jött be hozzám a kórházba.

TANÁR                         Nem. Haragszol?

LÁNY                         Á, dehogy. Képzelve, terhes voltam... akkor...

TANÁR                         Tessék?!

LÁNY                         Terhes voltam. De elvették... a gyógyszerektől károsult volna a magzat is... na, csak nem... mi van, tanár úr... ne sírj már, az ég szerelmére, itt az utcán... gyere, beülünk valahová... egy kávéra... Apa! Apa, te hogy kerülsz ide...

APA                            Én megmondtam magának... figyelmeztettem...

LÁNY                         Apa ne... *(Ütések zaja.)* Ne, apa, ne, könyörgöm, apa, ne, megölitek...

APA                            Megmondtam, hogy megöllek, te féreg... ne kíméljétek fiúk.... adjatok még neki! *(Lihegés, sikoltozás, jajgatás.)* Húzzátok be a kapualjba a dögöt...

LÁNY                         Tanár... drága tanár...

FIÚK                         Srácok! Nézzétek azt a fazont! Rendesen beszittyózott... Te, ez a hapsi tiszta vér... Uramisten, így összeverni valakit... Él ez egyáltalán... Hívjunk rendőrt! ... Gyerekek! Nem ismeritek fel? Ez a Takács... A kurva életbe, így széttrancsírozni egy embert! ... Figyeld, most kinyitotta a szemét... Él... Jó napot, tanár úr! ... Pihengetünk...?

- & -